

odpawkami domowymi, plwocinami i wydalinami, wyrzucanie śmieci, wylewanie pomyj przez okno lub drzwi na dziedziniec i ulicę, zmiatanie śmieci z parapetów i balkonów na ulicę, trzepanie garderoby, mebli, dywanów i t. p. w oknach, tudzież na balkonach zewnętrznych, zanieczyszczanie wydalinami lub wydzielinami ulic, placów i ogrodów publicznych, dziedzińców, sieni, parków i węglów domowych, brak zbiornika na śmiecie, brak zlewu i ustępu, przepełnienie zbiorników na śmiecie i dołów kloacznych.

§ 4. Uprawnienie władz gminnych wiejskich, z wyjątkiem gmin wiejskich, wymienionych w rozporządzeniu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemiami z dnia 19 czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 550) do wymierzania kar w formie nakazów karnych odnosi się nadto do wykroczeń przewidzianych w art. 8 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 311): brak ustępów i zbiorników do śmieci i odpadków w gospodarstwie.

§ 5. Uprawnienie władz gminnych do wymierzania kar w formie nakazów karnych za wykroczenia wymienione w §§ 2, 3 i 4 niniejszego rozporządzenia odnosi się do tych wypadków, w których stosowanie nakazów karnych w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365) jest dopuszczalne.

§ 6. Uprawnienie władz gminnych do wymierzania kar w formie nakazów karnych (§ 1—5) nie rozciąga się na obszar sanitarny uzdrowisk użyteczności publicznej, o ile w myśl obowiązujących przepisów Wydziałowi Wykonawczemu danego uzdrowiska przysługuje prawo wymierzania kar za wykroczenia przewidziane w §§ 2, 3 i 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Nałożenie kary w formie nakazu karnego może nastąpić tylko na podstawie doniesienia organów gminnych, organów Policji Państwowej i innych władz lub organów urzędowych, opartego na ich własnym spostrzeżeniu.

§ 8. Przeciw nakazowi karnemu wydane-mu przez władzę gminną można w przeciągu dni 7-miu po doręczeniu nakazu wnieść sprzeciw pisemny lub ustny do władzy gminnej, która wydała nakaz. W przeciwnym razie nakaz staje się prawomocny.

Sprzeciw wniesiony w terminie późniejszym odrzuci władza gminna, która nakaz wydała. W tym wypadku można w ciągu 3 dni od zawiadomienia o odrzuceniu sprzeciwu złożyć u władzy gminnej żądanie skierowania sprawy do właściwego sądu okręgowego, celem rozpatrzenia zasadności odmowy. Żądanie to można złożyć wprost do właściwego sądu okręgowego.

W razie wniesienia sprzeciwu w terminie, lub przywrócenia terminu właściwa powiatowa władza administracji ogólnej przeprowadza zwyczajne postępowanie karno-administracyjne.

§ 9. Wymierzone przez władze gminne w drodze nakazów karnych grzywny przypadają, o ile poszczególne ustawy nie stanowią inaczej, na rzecz gminy i mają być użyte na cele opieki społecznej.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: *Paciorkowski*

28.

OGŁOSZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego

z dnia 5 stycznia 1932 r.

o wydaniu dekretów na mierniczych przysięgłych.

Na podstawie § 13 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych z dnia 28 czerwca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 412) o wykonaniu ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 682) Urząd Wojewódzki Kielecki ogłasza, że tytuł mierniczego przysięgłego i związane z nim prawo wykonywania zawodu otrzymali następujący kandydaci:

1) Henryk Wiatr (dekret z dnia 25 listopada 1931 r. L. V-226, 31 — przysięgę złożył dnia 5 grudnia 1931 r.);